

Breiddin á muni

Bæði Juanna Joensen og venjarin Gudrid Nolsøe hildu, at TB hevði breiddina á muni í mun til ÍF

PRÁT

*Heri á Rógvi/
Jens Kr. Vang*

Juanna Joensen var komin úr Danmark til at spæla steypafinaluna.

Hon vandi saman við hinum leikarunum einans hós-kvøldið, men tað tóktist ikki at darva hennara spælið. Hon hevur í mong ár spælt við TB, men seinnu árinu hevur hon búið í Danmark.

– Eg haldi, at vit hava breiddina, og vit kempa gott á øllum plássum. Vit hava fleiri streingir at spæla uppá, segði Juanna Joensen um munin á teimum báðum liðunum.

Saman við Juannu Joensen var leikandi venjarin Gudrid Nolsøe eisini ein av avgjördu profilunum á liðnum hjá TB.

Hóast hon bert er 21 ára gomul, hevur hon staðið á odda fyri besta kvinnuliðnum hjá TB hetta kappingarárið.

Hetta er fyrsta heitið, hon vinnur sum venjari í bestu, og skilligt var hon ógvuliga fegin eftir

dystin.

Bæði Gudrid og Juanna høvdu stóra rós til yvirs fyri stóra áskoðarafjøldini av Tvøroyri, sum var komin í høllina á Hálси.

Vónirnar undan dystinum vóru ikki heilt sørar, tí tær hava roynt tað áður at vinna steypakappingina. Tað var tó ikki tað nógva av langum setningi tær báðar høvdu at siga í nógva rokinum eftir steypahandanina, sum roknast kundi vera við.

Men við trimum stigum upp til oddasessin í landskappingini, gevur steypasigurin góðar vónir til eitt møguligt heitið afturat í ár.

– Vit skulu vinna okkara dystir, og so mugu vit vóna at fáa eitt sindur av hjálpi frá øðrum, sigur Gudrid Nolsøe.

Sterka og kollektiva manningin hjá TB kvinnunum lá allanvegin trygt á stuðulsalduni frá teimum nógvu áskoðarunum. Dysturin gjørdist stundum væl leiktur og spennandi, og vit finga eitt hitt størsta flogbóltssupplivilsi í longri tíð

FLOGBÓLTSSFINALA

*Orð: Heri á Rógvi
Myndir: Jens Kr. Vang*

Í nógvar mátar var kvinnufinalan leygardagin ein dystur, sum kundi fara báðar vegir. Liðini er áleið javnt góð í styrki, og hevði ÍF havt betri skil á nervunum, so kundi steypið tað sama enda í Fuglafirði.

Karmarnir rundanum dystin vóru – eins og í hinum dystinum leygardagin – heilt framúr. Tað skilst á øllum brogðum, at flogbólturin hevur stóran týðning fyri fólk á Tvøroyri, og tey stuðlaðu so dyggiliga sínum gentum.

Heldur ikki stuðulin úr Fuglafirði var nakað at kimsa at. Samanlagt vóru áskoðarnir høvuðsorsøkin til, at hetta má vera eitt hitt minniligasta flogbóltssupplivilsi hjá føroyskum kvinnuflogbólti í longri.

ÍF liðið stendur og fellur við teimum báðum útlendsku leikarunum, og tá hesar ikki megna at halda støðið og gera fleiri persónligar feilir, so gevur úrslitið seg sjálvt.

Unga TB liðið byggir á eitt sterkt kollektiv, har onkur profilur er, men tað er felagsinnsatsurin á øllum plássum á einum javnt góðum støði, sum leygardagin var nóg mikið at vinna steypafinaluna fyri aðru ferð á ráð.

Nervar

Byrjanin á dystinum gjørdist almikið nógv merkt av nervum. Frá byrjan vistu ÍF kvinnurnar ikki hvat var upp ella niður. TB kom á odda 6-0 so at siga bert við feilum frá ÍF.

Eftir at hava fingið savnað sær nervarnar komu ÍF kvinnurnar aftur í dystin. Støðan gjørdist 6-6. Tað var

einamest Nikolna Alter, sum visti vegin fyri ÍF kvinnurnar. Hon kann ivaleyst kallast fyri besti álopsspælari í meistara-deildini hjá kvinnum.

ÍF kom uppá 6-6, men kom ongantið við nakrari stórvegis hóttað mótí TB. Treyðugt so, ÍF hevði á álopssíðuni nokur góð álop við góðum og avgerandi smasjum. Uppspælið riggaði tó stak illa, og eingin tryggileika tóktist at vera yvir støðuna.

Tað kann heldur ikki vera so lætt bara soleiðis at finna fótafesti í einari steypafinalu við fullum húsi av áskoðarum. Í øllum førum tóktist nakað nógv av fjáltri at merkja kvinnurnar úr Fuglafirði.

Í roynd og veru gjørdur liðini øvugt av hvørjum øðrum. TB liðið spældi yvirbevisandi trygt allanveginuttan at kasta ov óneyðugt vekk við persónligum feilum.

Leikararnir á vøllinum fylgdu rútmíni hjá teimumuttanfyri trúgvu stuðlunumuttanfyri, og fyrsta settið gjørdist ein sannførandi sigur til TB.

Hamskift

Frá byrjan í øðrum setti var ÍF mest sum hamskift. Tær funnu fram flótandi gott álopsspæl við tryggu móttøkum, góðum hevingum og avgjörðum smasjum. Hinvegin komu bæði mót-tøkan hjá TB og blokkurin illa frá byrjan í øðrum setti.

Longu í øðrum setti sást, at uppskriftin hjá ÍF – skuldi nakað spyrjast burturúr hendan leygardagin fyri fullum húsi – var at finna ró serliga í uppspælinum.

Tað mesta av dystinum hevði hevarin hjá ÍF trupult við at leggja álopsspælið til rættis. Móttokurnar hjá ÍF vóru tað mesta av dystinum heldur ikki tær bestu, men í seinna setti vistu tær meira, hvat tær eru færar fyri at gera á vøllinum.

Sum ikki einaferð var tað Nikolna Alner, sum frá byrjan visti, hvussu álopsspæl skal handfarast.

ÍF uppbygdi eina hampuliga leiðslu. Hóast TB fékk meira skil upp á spælið hjá sær helt ÍF munin heilt upp til støðuna 21-21. TB vann sær storri megi í álopsspælinum, og teir dugdu ikki betri at fáa stig móti veikum

TB-ÍF 3-1 (25-18, 24-26, 27-25,25-20):

Kollektivið vann

verjuuppstillingunum hjá ÍF. TB kom aftur á 24-24, eftir at ÍF vann seg eitt sindur framum.

Og tað var ógvuliga passandi fyri settið, at tveir teir síðstu bóltarnir vórðu avgjördir við tveimum royndum frá Nikolnu Alter. Alt settið var hon at kalla einki darvað av blokkaðni hjá TB, og í tveimum teimum síðstu og avgerandi bóltunum, vann hon stig umvegis blokkin hjá TB.

3. sett

Við einum setti í viðførinum í part var greitt, at triðja settið skuldi gerast avgerandi fyri í hvørjum horni av landinum, steypið skuldi standa.

Lítið skil var á spælinum hjá TB í byrjanini av settinum, og tær flestu av mót-tøkunum fóru beinleiðis aftur til ÍF.

Fuglafjarðakvinnur vinnu seg framum 8-2.

Men ógvuligandi sigandi fyri dystin, vann TB seg aftur í dystin við dygdargóðum spæli frá fleiri leikarum. Hevingarnar á miðjuni riggaðu ógvuliga væl hjá TB, sum annars

høvdu verið nakað afturhaldandi á hesum partinum av álopsspælinum.

Frá einari greiðari leiðslu til ÍF gjørdust javnt millum liðini miðskeiðis í settinum. Harfrá fylgdust liðini so at siga allanvegin. ÍF hevði kortini munin til støðuna 24-24 við tveimum settbóltum. Tær finga tann triðja settbóltin eisini, men finga ikki skil á nervunum til at avgera dystin.

Bæði liðini spældi gott álopsspæl. ÍF kvinnurnar smasjuni sera avgjört, hóast hevingarnar ikki altíð vóru tær bestu. Á TB liðnum var tað serliga Gudrid Nolsøe, sum visti vegin í álopsspælinum, men í verjupartinum stóð heldur verri til hjá TB.

Tær finga ikki fyrimumirnar við liberospælinum. Líka so gott og kontant sum ÍF bygdi upp álopsspælið og eina leiðslu, líka kraftigt smali ÍF burturimillum, og nervarnir tóku fullkomiliga ræðið á liðnum.

Hjá TB var tað Marina Popovic við góðum hevingum frá navnanum, sum helt lív í vónini, og í royndu og veru avgjördu settin og dystin til fyrimums fyri TB.

4. sett

Við fjórða settinum kundi ÍF tryggja sær steypið. Sum heild var støðið nakað lægri enn í bæði øðrum og triðja settinum.

Tað gekk javnt á tað mesta av settinum, men móti endanum fór TB framum. ÍF kundi ikki aftur finna rétta stevið, og tær taptu settið 25-20, uttan at tær orku til at geva tað síðsta, ið skuldi til.

Ein greiður munur á liðunum var eisini, at hevarin hjá TB fékk sítt spæl betri at koyra, enn starvsfelagin hinumegin netið. Tað er einki at taka seg aftur í, at størstu álopssessini á vøllinum, men í fleiri førum lóu hevingarnar alt ov lágt til serliga Nikolna Alter. Tað hevur stóran týðning, at hon sleppur at sláa so høgt sum gjørligt, og tað var oftani heldur ein veikur TB blokkur, sum skapti grundarlag fyri stóran parti av stigunum hjá TB.

Stuttligt fyri dystin var at altjóða dómarin, Birger Christensen, konsekvent dømði fyri dupultslag og føring. Eftir dystin segði Birger, at hann roknar ikki við, at føroysku leikararnir

Ov nógvir feilir

Veteranurin og liðformaðurin á ÍF liðnum heldur, at ov nógir persónligir feilir vóru orsøkin til, at tær taptu dystin móti TB

PRÁT

*Heri á Rógvi/
Jens Kristian Vang*

– Eg haldi, at dysturin var øgiliga væl spældur. Tað hevði verið stuttligt, um dysturin endaði 3-2, men bleiv tað so ikki, vóru fyrstu orðini frá ÍF liðformanninum, Randi Larsen, eftir finaluna móti TB.

Hon gjørdi í Sjónvarpinum undan dystinum, at eftir gott fimmogtjúgu ár sum flogbóltsspælari, hevði hon ikki vunnið

nakað av týðningi, og hevði hon heldur ikki verið nær við. Eydnast teimum ikki at gerast føroyameistarar í ár, so verður tað heldur ikki í ár, at hon vinnur á longslinum um eitt vinnararheiti og gullheidsmerki.

Randi heldur ikki, at tað vóru nervarnir, sum

gjørdur av við tær, men heldur vóru tað óneyðugir persónligir feilir. Sjálv heldur, at hon dysturin var væl leiktur, og hon er glað fyri tann nógva stuðulin frá áskoðarunum.

Vóru tað bara ikki nóg góðar í dag?

– Jú, tað haldi eg, at vit vóru. Eg haldi, at bæði liðini vóru øgiliga góð.

Munur var tann, at vit gjørdur ov nógvar persónligar feilir, og tað kostar nøkur sett. Eitt nú í triðja setti, sum eftir mínum tykki avgerð dystin, segði Randi Larsen.

Sjálvt tekur Randi Larsen eisini eitt ár afturat í føroysku flogbólti á hægsta stíði í tráðanini eftir heiðursmerkjum, men ikki er vist, hvussu liðið hjá ÍF sær út komandi ár.

– Enn vita vit ikki, hvussu liðið fer at siggja út komandi. Tað er ikki avgjört, um tær báðar útlendsku fara at spæla við okkum komandi ár, sigur Randi Larsen at enda.

